

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 13. април 2011. године

Предмет бр. 34/09

Светлана ЈОЧИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 13. априла 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 6. марта 2009. године и уписана је истог дана.
2. Дана 4. маја 2009. године, Саветодавна комисија за људска права је од жалиоца затражила додатне информације. Дана 31. августа 2009. године, жалилац је доставила свој одговор.
3. Дана 30. новембра 2009. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост и меритум предмета. Дана 1. јуна 2010. године, УНМИК је доставио свој одговор.

4. Дана 14. јула 2010. године, Комисија је послала УНМИК-ове примедбе жалиоцу, како би добила њен одговор. Жалилац није искористила ту прилику.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац наводи да је 18. јуна 1999. године њен син, г. Душан Јочић, био са својим пријатељима у центру Пећи када су им пришле особе које су носиле униформе италијанске војске. Ове особе су наводно позвале г. Јочића и његове пријатеље да пођу са њима у штампарију Дукађини ако су заинтересовани да раде као усмени преводиоци за контингент италијанског КФОР-а. Четворица пријатеља, укључујући г. Јочића, одговорили су на позив и отишли у штампарију. Један од те четворице је наизглед био исувише млад па је послат кући. У истој штампарији се наводно такође налазило и особље Ослободилачке војске Косова. Жалилац од тада није чула нити видела г. Јочића.
6. Након што је сазнала да је г. Јочић отишао у штампарију, жалилац је командантима италијанског КФОР-а у том крају пријавила шта се десило. Жалилац наводи да су неки од особља италијанског КФОР-а одбили да се састану са њима, а да су остали једва и записали имена несталих особа и да је то било једино што су урадили. Жалиочев супруг је такође тражио помоћ од свештеника у пећкој Патријаршији након отприлике једне године; међутим, они нису успели да добију ниједну информацију нити помоћ у вези са нестанком.
7. Жалилац је уз жалбу доставила и кривичну жалбу без датума међународном јавном тужиоцу у Пећи у којој подиже оптужбу против непознатих особа и наводи имена два сведока наведених догађаја.
8. Из УНМИК-овог поднеска чини се да је од 16. августа 2005. године Јединица за ратне злочине УНМИК-ове Полиције покренула истрагу и да је та истрага остала отворена од 3. октобра 2007. године.
9. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац се жали поводом наведеног пропуста УНМИК-а да ваљано истражи нестанак њеног сина. Такође се жали на душевну бол и патњу које су наводно узроковане овом ситуацијом.
11. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог сина на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. У својим примедбама, СПГС нема примедби на прихватљивост жалбе.
14. Комисија је мишљења да жалбе везане за чланове 2 и 3 ЕКЈП покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума жалби. Комисија стога закључује да ове жалбе нису очигледно неосноване у смислу члана 3.3 УНМИК-ове Уредбе бр. 2006/12.
15. Комисија не види друге разлоге на основу којих би ова жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући